

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XL. Gregorii Papae I. Ad Theodorvm Medicvm. Gratias refert de pecunia pauperibus transmissa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

imperatori persuaderi, quatenus ad me sua scripta de hac causa transmitteret, in quibus admoneret vt cum eo pacem habere debuisset. Qui si iustitiam tenere vult, illum debuit admonere vt se a superbo vocabulo compesceret, & protinus inter nos pax fieret. Tamen qua id calliditate a prædicto fratre nostro Ioanne factum sit, minime suspicor pensasti. Idcirco enim hoc ille fecit vt audiretur domnus imperator, & ille in sua vanitate confirmatus esse videretur; aut non a me audiretur, & eius animus contra me irritaretur. Sed nos rectã ^{* fort. viã} vitam tenemus, nihil in hac causa aliud nisi omnipotentem Dominum metuentes. Vnde tua dilectio in nullo trepidet. Omnia quæ in hoc sæculo videt ^{* fort. acta} alta esse contra veritatem, pro veritate despiciat; in omnipotentis Dei gratia atque beati Petri apostoli adiutorio confidat. Vocem Veritatis recolat dicentis: *Maior est qui in cælis est, quam qui in mundo,* & in hac causa ^{Ioan. 14.} quidquid agendum est cum summa auctoritate agat. Postquam enim defendi ab inimicorum gladiis nullo modo possumus, postquam pro vtilitate reipublicæ argentum, aurum, mancipia, vestes perdidimus, nimis ignominiosum est vt per eos etiam fidem perdamus. In isto enim scelesto vocabulo consentire, nihil est aliud quam fidem perdere. Vnde sicut tibi iam transactis epistolis scripsi, nunquam cum eo procedere præsumas.

EPISTOLA XL.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEODORVM MEDICVM.

Gratias refert de pecunia pauperibus transmissa.

Gregorius Theodoro medico.

EGO omnipotenti Deo gratias ago, quia eorum qui se vicissim veraciter diligunt loca animũ non diuidunt. Ecce enim, dulcissime & gloriosissime fili, longe a vobis distamus corpore, & tamen præsentibus vobis existimus caritate. Hoc vestra opera, hoc scripta testantur, hoc de præsentibus expertus sum, hoc de absentibus vestra gloria recognosco. Hoc vos & hominibus amabiles, & omnipotenti Deo dignos in perpetuum faciat. Quia enim virtutum mater est caritas, idcirco bonos operum fructus profertis,

quia ipsam eorumdem fructuum in mentē radicem tene-
tis. Ea autem quæ in redemptionem captiuorum Deo
vobis inspirante transmifistis, lætus, fateor, & tristis acce-
pi. Lætus videlicet vobis, quos de præparanda mansione
cælestis patriæ cogitare cognoui; tristis vero vehementer
mihi, qui super curam rerum sancti Petri apostoli, adhuc
etiam de rebus dulcissimi filii mei domni Theodori ratio-
nes positurus sum: sollicitè an negligenter eas expenderim,
requirendus vado. Omnipotens autem Deus, qui men-
ti vestræ suæ misericordiæ viscera infudit, qui vobis soli-
cite cogitare concessit hoc quod de Salvatore nostro per
egregium prædicatorem dicitur: *Quia pro nobis egenus factus
est, cum diues esset*, in eiusdem Salvatoris aduentu vos virtu-
tibus diuites ostendat, ab omni culpa liberos assistere fa-
ciat, & pro terrenis cælestia, pro transitoriis gaudia vobis
æterna concedat. Hoc autem quod pro vobis agi apud sa-
cratissimum corpus sancti Petri apostoli scribitis, cer-
tum tenete, quia etsi lingua vestra taceat, fieri caritas ve-
stra iubet. Sed vtinam digni simus, qui pro vobis orare de-
beamus. Quia vero dignus ego non sum, non ambigo:
sed multi hic digni sunt, qui ex oblatione vestra ab hosti-
bus redimuntur, & fideliter nostro creatori deseruiunt,
de quibus hoc egistis quod scriptum est: *Absconde eleemo-
synam in sinu pauperis, & hæc pro te exorabit*. Sed quia ille plus
diligit, qui plus præsumit; erga dulcissimam mentem
gloriosissimi filii mei domini Theodori habeo aliquam
querelam; quia donum ingenii, donum rerum, donum
misericordiæ atque caritatis a sancta trinitate percepit, sed
tamen sæcularibus indefinenter causis adstringitur, affi-
dus processionibus occupatur, & quotidie legere negligit
verba Redemptoris sui. Quid est autem scriptura sacra, ni-
si quædam epistola omnipotentis Dei ad creaturam suam?
Et certe sicubi esset gloria vestra alibi constituta, & scri-
pta terreni imperatoris acciperet, non cessaret, non quie-
sceret, somnum oculis non daret, nisi prius quid sibi im-
perator terrenus scripisset agnouisset. Imperator cæli,
Dominus hominum & angelorum, pro vita tua tibi suas
epistolas transmifit; & tamen, gloriose fili, easdem epi-
stolas ardentè legere negligis. Stude ergo, quæso, & quo-
tidie creatoris tui verba meditare. Disce cor Dei in verbis

2. Cor. 8.

Eccles. 29.

Dei, vt ardentius ad æterna suspires, vt mens vestra ad cælestia maioribus desideriis accendatur. Tanto enim tunc maior ei erit requies, quanto modo ab amore conditoris sui requies nulla fuerit. Sed ad hæc agenda infundat vobis omnipotens Deus consolatorem Spiritum. Ipse mentem vestram sua præsentia impleat, & implendo leuet. De me autem cognoscite, quia multas hic & innumeras amaritudines patior. Sed ago omnipotenti Deo gratias, quia minus affligor valde, quam mereor. Carissimum autem filium meum susceptum vestrum domnum Narsætum gloriæ vestræ commendo. Quem quidem scio commendatum in omnibus habetis; sed facere vos rogo quod facitis, vt dum peto quod fieri video, mercedi vestræ me petendo subiungam. Præterea excellentiæ vestræ benedictionem ea qua transmissa est caritate suscepi. Vnam vero anatem cum duobus paruulis Atticis pro vestri amoris gratia transmittere præsumpsi, vt quotiens ad respiciendum eam vester oculus ducitur, memoria etiam mei inter occupationes tumultusque causarum in animum vestrum reuocetur.

EPISTOLA XLI.

GREGORII PAPÆ I.

AD LUMINOSVM ABBATEM,

Scribit omnia grauamina a monasterio illius auferenda.

Gregorius Luminoso abbati monasterii sancti Thomæ de Arimino.

PETITIONEM tuam congregationisque tuæ libenter suscepimus, secundum statuta patrum iurisque formam tuis precibus accommodantes effectum. Castorio fratri & coepiscopo nostro nostra præceptione transmissa est epistola, successoribusque eius, & a te monasterioque tuo cunctam læsionis funditus abstulimus potestatem, vt nec vltra in vestro versetur grauamine, nec monasterii res describat, nec publica illic debeat esse processio: illa videlicet ei iurisdictione relicta, vt in defuncti abbatis locum alium, quem dignum communis consensus congregationis elegerit, debeat ordinare. His autem ita perfectis, in Dei opere estote solliciti, & assidue operam orationi da-